

זרע שמשון

געקליבענע געדאנקען און טרעפליכע פערל ווערטער אויף די וועכענטליכע פרשה.
צוזאמענגענומען פון די ספרים פון דער גרויסער צדיק
און גאון רבינו שמשון הרים ב"ר נחמן מיכאל נחמני זלה"ה.
וועלכע האט צוגעזאגט פאר די אלע וואס לערנען זיינע ספרים און תורות, וועלן זוכה זיין
צו זעהן ישרועת און נפלאות אין אלע הינזיכטן - 'בני חיי ומוזני'.

זרע שמשון הלימוד שמשפיע ישועות

פרשת קרח תשפ"ו

472 איין

אמרות שמשון

רעדן לשון הרע אויף בעלי מחלוקת

וַיִּקְהֲלוּ עַל מֹשֶׁה וְעַל אֶהֱרֹן (טז, ג). עס שטייט אין ירושלמי (פאה
פרק א' הלכה א') 'מותר לומר לשון הרע על בעלי מחלוקת'. מען
מעג רעדן לשון הרע אויף בעלי מחלוקת.

מען קען ערקלערן פשט פארוואס עס מותר צו רעדן לשון הרע
אויף בעלי מחלוקת, וויבאלד דער טעם פארוואס מען טאר נישט
רעדן לשון הרע אויף אנדערע איז וויבאלד עס ברענגט אריין א
שנאה און מחלוקת צווישן אידן וואס האבן זיך ליב
איינע די אנדערע (עין ערכין טז).

אבער וויבאלד דער מענטש איז א בעל מחלוקת און
האט פיינט שלום, איז נישט פאסיג אז ער אליינס
זאל לעבן מיט שלום און פרידן, אזוי ווי עס שטייט
אין נביא (ישעיהו מח, כב) 'אין שְׁלוֹם אָמַר ה' לְרַשְׁעִים.
דעריבער מעג מען רעדן אויף אים לשון הרע כדי
מענטשן זאלן אים פיינט האבן, אזוי ווי עס שטייט
אין חז"ל (סוטה ה:) 'במדה שאדם מודד מודדין לו',
מיט די מדה וואס א מענטש פירט זיך, מיט די זעלבע
מדה פירט מען זיך צו אים. (אות ט' ד"ה וי"ל)

גרויסקייט באלאנגט צו דער וואס

האלט זיך קליין

וַיִּדְבֹר אֶל קָרַח וְאֶל כָּל עֲדָתוֹ לֵאמֹר בֹּקֶר וַיֵּדַע ה' אֶת
אֲשֶׁר לוֹ וְאֶת הַקְּדוֹשׁ וְהַקָּרִיב אֵלָיו וְאֶת אֲשֶׁר יִבְחַר
בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו (טז, ה). מען דארף פארשטיין פשט
פארוואס האט משה רבינו געוואלט אויסווארטן ביז
אינדערפרי, וואס וועט דעמאלטס אויסגעקלארט
ווערן? (ועין ברש"י).

מען קען ערקלערן לויט ווי עס שטייט אין חז"ל (במד"ר
יב, ב. הובא ברש"י ריש פרשתו), די עיקר סיבה פארוואס

קרח האט זיך געקריגט מיט משה רבינו איז וויבאלד ער האט
מקנא געווען די נשיאות פון 'אליצפן בן עזיאל' וואס ער איז
געווען קלענער פון אים, און ער האט באקומען די נשיאות אויף
בני קהת (קרח איז געווען א זון פון 'יצהר' וואס איז דער צווייטער זון
פון עמרם, דאקעגן אליצפן איז געווען א זון פון 'עזיאל' וואס איז דער
פערטער זון פון עמרם).

דעריבער האט אים משה רבינו געענטפערט, לויט דיין טענה אז
גרויסקייט דארף גיין צו ווער עס איז גרעסער, אויב אזוי וואלטן די
שטערנ'ס געדארפט ארויסקומען צוזאמען מיט די זון, און נישט
מיט די לבנה וואס איז קלענער.

אויב אזוי - זאגט משה רבינו - לאמיר צו-ווארטן ביז מארגן, אויב
וועסטו קענען מאכן אז די שטערנ'ס זאלן בלייבן צוזאמען מיט
די זון, דאן ביסטו גערעכט אז גרויסקייט באלאנגט צו דער וואס
איז גרעסער, און וועסט אויך קענען מבטל זיין די נשיאות פון
אליצפן בן עזיאל.

אבער אויב די שטערנ'ס וועלן נישט בלייבן אינדערפרי מיט די
זון, איז דאס א ראי' אז גרויסקייט באלאנגט צו דער וואס האלט
זיך קליין, דאקעגן דו - קרח - וואס לויפט נאך גרויסקייט, קומט
זיך דיר נישט די נשיאות. (אות ד' ד"ה ועיקר)

זון און לבנה נעמען זיך אן פאר משה רבינו

בֹּקֶר וַיֵּדַע ה' אֶת אֲשֶׁר לוֹ (טז, ה). עס שטייט אין
חז"ל (סנהדרין קי). בשעת די מחלוקת פון קרח
אנטקעגן משה רבינו זענען די זון און לבנה געקומען
פארן אויבערשטער און געזאגט, אויב וועט זיך
דער אויבערשטער אננעמען פאר משה רבינו און
באשטראפן קרח ועדתו וועלן זיי ארויסקומען שיינען
אויף די וועלט, אבער אויב נישט וועלן זיי מער נישט
ארויס קומען צו באלייכטן די וועלט.

לכאורה דארף מען פארשטיין, פארוואס פונקט די זון
און לבנה האבן זיך אנגענומען פאר משה רבינו, און
געפאדערט אז דער אויבערשטער זאל באשטראפן
קרח ועדתו?

מען קען ערקלערן, וויבאלד די טענה פון קרח איז
געווען אז עס קומט זיך אים די נשיאות, ווייל ער איז
גרעסער פון אליצפן בן עזיאל (אזוי ווי אויבן ערקלערט),
אויב אזוי קומט אויס אז די זון דארף ארויסקומען
מיט די שטערנ'ס, ווייל עס איז גרעסער ווי די לבנה.

אזוי אויך איז געווען די צוויי הונדערט און פופציג
ראשי סנהדרות וואס האבן פארלאנגט צו ווערן כהן
גדול (במדבר טז, וברש"י שם), וואס דאס באדייט אז זיי
האבן געהאלטן אז אלע קענען זיין די זעלבע גרויס,

וואס דאס איז פונקט פארקערט וואס איז געווען ביי
די זון און לבנה, וואס אנפאנג זענען זיי ביידע געווען די זעלבע
גרויס, אבער די לבנה האט געדארפט ווערן קלענער, ווייל 'אין'
שני מלכים משתמשים בכתר אחד' (חולין ס:).

און ווילאנג קרח טענה'ט זיין טענה, איז געווען א בושא פאר די
זון און לבנה ארויס צוקומען אויף די וועלט, די זון וויבאלד עס
האט נישט קיין שטערנ'ס, און די לבנה וויבאלד עס איז קלענער
געווארן. דעריבער האבן זיי זיך אנגענומען פאר משה רבינו, און
געפאדערט מען זאל באשטראפן קרח ועדתו. (אות ד' ד"ה וזהו)

הוצאת הגליון
והפצת לוחות

לעילוי נשמת

האשה החשובה מרת
רבקה בתייה
פרנקל בת
מוה"ר אביגדור
ע"ה
נפטר ביום
ב' תמוז תשפ"ו
הקדוש על ידי
חנה וכו' ורבי
משה וכו' וכו'
קטל נפטר וכו' וכו'
לחצולת גדולה בכל העניינים

רבי עקיבא ב"ר
אליהו הכהן דל
נלב"ע כ"ט סיון תשפ"ו
רבי דוד
בן גרסיה דל
נלב"ע כ"ג סיון תשפ"ו

רבי יהושע
בן מרים דל
נלב"ע י"ט סיון תשפ"ו

התינוק אליהו
בן ראובן דל
נלב"ע ג' אייר תשפ"ו

מירב אדל
בת שר שלום
נלב"ע ז' סיון תשפ"ו

האשה הצדיקת
דורה בת אסתר
ע"ה
נלב"ע י"ט תשרי תשפ"ו

עובד ה' ומוכה חרבים
רבי בנימין בן
חביה יוספה שרה
שרוגו זצ"ל
נלב"ע י"ג סיון תשפ"ו

ת.נ.צ.ב.ה.

ברכות וישועות

ברוך צבי נסים
בן שושנה לאה
לחצולת גדולה בכל העניינים

חיים דוד בן עטיא
והגתו צביה רחל
בת רבקה

שיבו לחצולת וכו' וכו'
וזהו פוסק בשם חתן ורחבת
הדעת ומוסר לו כל משאלות
לכם לטובה

מרדכי בן רחל
לישועה וחצולת בכל העניינים
בריות איהנה פרנסה בשפע
מתוך מנות חן והנשגב כל שום
הפירות וריות שיהיה בשרות
טובות מקרב מוש

אשר אנשיל דוד
הלי בן נילי
לישועה ואשר ופחות בפני
כל העניינים

פרק ד משנה א

בן זומא אומר, איזהו חכם, הלומד מכל אדם, שנאמר (תהלים קיט)
'מכל מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי'.

זיך לערנען פון יעדעם איינעם

די תורה, אזוי ווי עס ווערט געברענגט (זוהר חדש צא.) אז עס איז פארהאן 600,000 אותיות אין די תורה אנטקעגן יעדן איינציגסטע איד אין כלל ישראל.

לויט דעם קען מען פארשטיין פארוואס מען דארף זיך אויסלערנען פון יעדעם איינעם, ווייל יעדער איינער האט זיך זיין חלק אין תורה וואס א צווייטער פארמאגט נישט, און כדי עס צו קענען דארף מען זיך לערנען פון יעדעם איינעם.

דער תנא בן זומא זאגט אז א חכם איז דער וואס לערנט זיך פון יעדן מענטש, און ברענגט דעם פסוק 'מכל מלמדי השכלתי', אז דוד המלך זאגט ער איז קלוג געווארן פון אלע וואס האבן אים אויסגעלערנט תורה. אויב אזוי דארף מען פארשטיין, פארוואס זאגט בן זומא אז מען דארף זיך לערנען פון יעדן מענטש, פונעם פסוק איז נאר משמע אז מען דארף זיך לערנען פון די רבי'ס וואס האבן אים אויסגעלערנט עפעס תורה. מען קען ערקלערן אז יעדע איד האט זיין פערזענליכע חלק אין

פרק ד משנה יג

רבי אליעזר בן יעקב אומר העושה מצוה אחת קונה לו פרקליט אחד והעובר עברה אחת קונה לו קטגור אחד.

דער חילוק פון 'העושה מצוה' און 'העובר עבירה'

דעריבער זאגט דער תנא דוקא די לשון 'העושה מצוה', אז נאר דורכדעם וואס מען איז בפועל מקיים א מצוה, דעמאלטס איז זיך קונה א פרקליט וואס איז מליץ יושר אויף אים, (דאקעגן די לשון 'המקיים' קען אויך מיינען יעדע מצוה וואס ער האט מקיים געווען דורכדעם וואס ער האט נישט עובר געווען אויף דעם, אפילו עס איז אים נישט אונטערגעקומען עס צו טון).

און ווען עס קומט צו אן עבירה זאגט דער תנא 'העובר עבירה', ווייל עס איז דוקא ווען א מענטש טוט אן עבירה צו זינדיגן, צו 'עובר' זיין דעם רצון ה', און קומט אויסצושליסן ווען א מענטש טוט אן עבירה לשמה, (אזוי ווי עס געברענגט אין גמרא נזיר כג: ועיי"ש) וואס דעמאלטס קויפט ער זיך נישט איין א קטיגור וואס זאגט שלעכטס אויף אים.

מען דארף פארשטיין די לשון פונעם תנא, פארוואס ביי א מצוה זאגט דער תנא 'העושה מצוה', און ביי א עבירה זאגט ער 'העובר עבירה', און נוצט נישט די זעלבע לשון ביי ביידע (אדער 'העושה מצוה' און דאס זעלבע 'העושה עבירה', אדער 'המקיים מצוה' און 'העובר עבירה').

מען קען ענטפערן אז א מענטש קען מקיים זיין אסאך מצות אבער ער וועט זיך נישט איינקויפן דערמיט א 'פרקליט' (א מלאך וואס זאל אים זיין א מליץ יושר), צום ביישפיל מצות וואס זענען נישט נוגע היינטיגע צייטן, אזוי ווי 'פיגול' אדער 'נותר' וכדו', און יעדע מצות 'לא תעשה' וואס איז אים נישט אויסגעקומען א געלעגנהייט זיך צו איינהאלטן דערפון. וואס ער האט עס טאקע מקיים געווען (ווייל ער האט נישט עובר געווען אויף דעם), אבער ער באקומט נישט קיין שכר אויף דעם.

א מצוה נעמט אראפ א קללה פונעם מענטש

קללה אויפן מענטש, וועט אים דער זכות פונעם מצוה אפהיטן און אראפנעמען פון אים די קללה, אזוי ווי עס שטייט אין חז"ל (סוטה כא.) אז א מצוה באשיצט א מענטש אפילו בשעת ווען ער איז נישט עוסק מיט די מצוה.

מען קען ערקלערן פארוואס דער תנא זאגט די לשון 'פרקליט' און נישט 'סניגור', ווייל די לשון 'פרקליט' איז מרמז אויף 'פרוק ליט' (פרוק טייטשט אראפנעמען, און ליט איז א קללה אויף אראמיש), צו מרמז זיין אז ווען א מענטש טוט א מצוה, נעמט ער אראפ פון זיך א קללה, אז אפילו אויב ער האט ח"ו עובר געווען עבירות וואס ברענגט א

ארויסגעגעבן דורך 'האיגוד העולמי להפצת תורת רבינו הזרע שמשון'.

צו באקומען דעם גליון וועכענטליך, פאר באמערקונגען, אדער איבערצוגעבן פערזענליכע סיפורים, קען מען זיך ווענדן צו: zera277@gmail.com
אדער קענט איר זיך פארבינדען צו דאס פאלגענדע: ארץ ישראל הרב ישראל זילברברג: 052-716-6450 www.zerashimshon.com
אמעריקע הרב מנחם בנימין פאשקעס: 347-496-5657 mbpaskesz@gmail.com 1645 48 St. Brooklyn NY 11204 Zera Shimshon C/O B Paskesz

ניתן להפקיד בבנק מרכנתיל (17)
סניף 635 מ.ת. 71713028 ע"ש זרע שמשון
כמו"כ ניתן לתרום בכרטיס אשראי

אזוי אויך קענט איר אטייל נעמען אין די הוצאות,
צו מנדב זיין לזכות אדער לע"ג און גלייכצייטיג זוכה זיין
צו די זעלטענע ברכה פון דער הייליגער 'זרע שמשון'

צו באקומען די ספר 'זרע שמשון'
קען מען זיך פארבינדן
ארץ ישראל: 05271-66-450
בארה"ב: 347-496-5657

זרע שמשון 580824120

זכות הצדיק דברי תורתו הקדושים יגן מכל צרה וצוקה, ויושפע על הלומדים ועל המסייעים בני חיי ומזוני וכל טוב סלה כהבטחתו בהקדמת ספריו